म्यन्तः शीतार्त्ताः कम्पमाना बभूवुः। तथा तानवलोक्य कृपया पक्षिभिरुक्तं। भो भो वानराः।

अस्माभिर्निर्मिता नीडाश्चञ्चुमात्राकृतैस्तृणैः।
हस्तपादादिसंयुक्ता यूयं किमिति सीदथ ॥ १ ॥

तच्छ्रुत्वा वानरैर्जातामर्षैरालोचितं। अहो निर्वातनीडगर्भस्थाः सुखिनः पक्षिणो ऽस्मान्निन्दन्ति। तद्भवतु तावद्दृष्टेरुपशमः। अनन्तरं शान्ते पानीयवर्षे तैर्वानरैर्वृक्षाग्रमारुह्य सर्वे नीडा भग्नाः। तेषां पक्षिणामण्डानि चाधः पतितानि। अतो ऽहं ब्रवीमि।

विद्वानेवोपदेष्टव्यो नाविद्वांस्तु कदाचन।
वानरानुपदिश्याज्ञान्स्थानभ्रंशं ययुः खगाः ॥ २ ॥

XVI. (III. 3.)

DER ESEL IN DER TIGERHAUT.

अस्ति हस्तिनापुरे कर्पूरविलासो नाम रजकः। तस्य गर्दभो ऽतिभारवाहादुर्बलो मुमूर्षुरिवाभवत् ततस्तेन रजकेनासौ व्याघ्रचर्मणा प्रच्छाद्यारण्यसंनिधाने शस्यक्षेत्रमध्ये नियुक्तः। ततो दूरात्तमवलोक्य व्याघ्रबुद्ध्या क्षेत्रपतयः सत्वरं पलायन्ते। स च सुखेन शस्यं चरति। अथैकदा केनापि शस्यरक्षकेण धूसरकम्बलकृततनुत्राणेन धनुः सज्जीकृत्यानतकायेनैकान्ते स्थितं। तं च दूराद्दृष्ट्वा गर्दभः पुष्टाङ्गो जातबलो गर्दभीयमिति मत्वा शब्दं कुर्वाणस्तदभिमुखं धावति। ततस्तेन रक्षकेण गर्दभो ऽयमिति ज्ञात्वा लीलयैव व्यापादितः। अतो ऽहं ब्रवीमि।

सुचिरं हि चरन्नित्यं क्षेत्रे शस्यमबुद्धिमान्।
द्वीपिचर्मपरिच्छन्नो वाग्दोषाद्गर्दभो हतः ॥ १ ॥